

عنوان مقاله:

سنجش رضایت مندی معلولین از پارک های شهری (مطالعه موردی: پارک های 5 گانه کرمان)

محل انتشار:

نخستین همایش ملی «آینده نگاری راهبردی در حوزه علوم جغرافیایی و مطالعات شهری- منطقه ای» (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

بهنام مغانی - جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

معلولیت به مثابه پدیده ای زیستی و اجتماعی، واقعیتی است که تمام جوامع، اعم از کشورهای صنعتی و غیرصنعتی با آن مواجه هستند. ارزیابی فضاهای عمومی با توجه به نیازهای معلولان و جانبازان و برنامه ریزی برای آن یکی از ضروریات هر جامعه، بخصوص جامعه است که بعد از جنگ تحمیلی با جمع کثیری از جانبازان و معلولان مواجه شده است. مناسب سازی فضاهای شهری برای معلولان جسمی، از جمله رویکردهای عدالت محور در برنامه ریزی و مدیریت شهری محسوب می شود. با این وجود بسیاری از عرصه های عمومی شهری همچون معابر، پارک ها و مراکز شهری در اغلب شهرهای ایران نظیر کرمان با معضل نامناسب بودن فضا برای استفاده معلولان و عابرین پیاده مواجه اند. در این مقاله به تعیین میزان رضایت مندی معلولین از عملکرد 5 پارک در سطح شهر کرمان پرداخته شده است، این تحقیق کاربردی و روش تحقیق نیز توصیفی- تحلیلی است. جهت جمع آوری داده نیز از روش های پیمایشی و اسنادی استفاده شده است. جهت گردآوری اطلاعات پرسشنامه ای تنظیم و 100 نفر از افراد معلول به آن پاسخ داده اند، همچنین از نرم افزار SPSS جهت تجزیه و تحلیل و با استفاده از مدل آنتروپی شاتون داده ها وزن دهی واز تکنیک VIKOR پارک ها رتبه بندی شده است. بر اساس نتایجی که از پرسشنامه و تحلیل با نرم افزار SPSS و تکنیک VIKOR بدست آمده است، رتبه بندی پارک ها بر اساس درصد رضایت مندی جامعه نمونه به ترتیب پارک مادر رتبه اول، پارک شورا رتبه دوم، پارک پردیسان فایم رتبه سوم، پارک مطهری رتبه چهارم، پارک جنگلی رتبه آخر را کسب کرده اند. با این موجود، هیچ کدام از پارک های مورد مطالعه رضایت مندی معلولین را به همراه نداشته اند.

کلمات کلیدی:

رضایت مندی، معلولین، آسان سازی، شهر کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/813999>

